

melle samarbejde på konsumentområdet kan forbrugerspørgsmål nu også sættes på dagsordenen i ministerrådet for næring, i ministerrådet for energi og i ministerrådet for regionalpolitik. Der er i øvrigt også nogle af opgaverne, herunder miljømærket, som vi har hørt om i dag, der jo ikke er forsvundet ud i det blå. De ligger nu bare i miljøministrenes råd.

Jeg har også tidligere modtaget indikationer fra mine ministerkolleger af, at denne model slet ikke fungerer så dårligt på forbrugerministerniveau. Der er jævnlige uformelle embedsmandsmøder på forbrugerområdet, og der planlægges årlige idéforumseminarer med henblik på at generere nye projektforslag på området. Hvad angår finansieringen, er der altså fortsat gode muligheder. Der er blevet afsat midler til støtte i en overgangsperiode i den såkaldte strukturpulje, og fra 2008 vil der være mulighed for at få del i de 10 mio. kr., der ligger i formandskabspuljen, så der er altså rent faktisk mulighed for at få flere penge til projekter, som man ønsker fremmet, og som man har mulighed for at begrunde kvaliteten i.

Samtidig er Nordisk Ministerråd jo ikke den eneste kilde til finansiering af fællesnordiske indsatser på forbrugerområdet. Der er intet, der forhindrer forbrugerministrene fra de nordiske lande i sammen at støtte fællesnordiske initiativer på området, og jeg vil da også lige til allersidst nævne, at der faktisk forventes at være godt 2 mio. kr. i overskydende midler i strukturpuljen her ved udgangen af 2007. Her har man jo også mulighed for at spille ud med nogle projekter på forbrugerområdet.

Det allersidste, jeg måske lige skal sige, er, at jeg godt kan forstå, man er lidt knotten over den måde, det finske formandskab har håndteret en anmodning om en redegørelse på. Jeg synes måske godt, det kunne have været håndteret lidt mere elegant, og for mit eget vedkommende vil jeg sige til allersidst, når fru Line Barfod påpeger problemet med opfølgning, at når jeg bliver inviteret i forskellige sammenhænge – og det tror jeg også mine danske kolleger gør – kommer jeg i hvert fald altid, hvis der er et konkret problem med opfølgning. Det tror jeg i øvrigt fru Line Barfod kan have meget ret i at der er af og til, og jeg vil i hvert fald gerne give det budskab videre til den øvrige samarbejdsministerkreds. Det hele handler jo om at fokusere på samarbejdet, og der, hvor vi vælger at gøre noget, gør vi det med eftertryk.

Kl. 12:19

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ministeren. Der er nogle spørgsmål, og jeg vil nævne dem for en ordens skyld: hr. Per Kaalund, hr. Mogens Jensen, fru Line Barfod og fru Bente Dahl. Det er dem, jeg har noteret. Vi tager den første spørger, som er hr. Per Kaalund.

Kl. 12:19

Per Kaalund (S):

Tak for svarene og tak for redegørelsen. Jeg synes i øvrigt, at ministeren gør det godt på det nordiske område, men der er altid undtagelser. Den undtagelse, som jeg mener der er, vil jeg så referere til her, og den er på forbrugerområdet.

Se, i Island – det tror jeg det hedder nu om dage; i gamle dage sagde vi på Island – har man et udtryk for det, at noget går rigtig galt, og det hedder 14-2, og det refererer til, at Danmark vandt en fodboldkamp i 1960'erne over Island her i København med 14-2. Derfor er det indgået som en talemåde på Island.

Det får mig til at referere til en redegørelse, der er kommet om, hvad der rent faktisk er sket på området med disse strukturændringer osv. I 2006 har man haft 14 projekter med et forbrug på næsten 5 mio. kr. I indeværende år – 2007 – hvor der godt nok er et par måneder tilbage, har man haft to projekter. Det vil sige 14-2, ikke? Og de to projekter har haft et forbrug på knap 800.000 kr.

Så kan man jo diskutere frem og tilbage om det her mange gange. Men mener ministeren, at det er tilfredsstillende med disse strukturændringer, herunder det med at der først ikke er et selvstændigt budget mere, så er der en strukturpulje, så er det ud af strukturpuljen og over i en formandspulje osv.? Er det ikke det, som man i det politiske sprog kan kalde for en kvælningsdød?

Kl. 12:20

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Så er det ministeren.

Kl. 12:21

Ministeren for nordisk samarbejde (Connie Hedegaard):

Først tak for de pæne ord. Så vil jeg sige, at det jo i hvert fald ikke er det, der har været intentionen.

Intentionen var jo klart dengang – og det var vi jo også her enige om at sige – at vi må have en større gennemgang af alle ministerrådene. Det kunne ikke nytte noget, for nu at sige det på den måde, at der var flere nordiske ministerråd, end der var ministerråd i EU, for Norden risikerede